

[Poul Sørensen.]

ordfører understregede — kunnet påvirke os til en anden opfattelse end den, vi havde ved sagens første behandling, og man kan vist godt sige, at der ikke foreligger noget materiale, der tyder på, at man indenfor kommunernes ledelse mener, at den skolebespisningsordning, vi har nu, bør forlades til fordel for en mere vidtgående ordning. Det er, som det også blev nævnt ved første behandling, kun et ganske lille antal af Danmarks kommuner, der anvender loven om skolebespisning, og for os at se er sagen derfor ganske klar. Jeg har selvfølgelig med interesse bemærket mig de udvidelser, der her er foreslået af den højtærede minister, og som er tiltrådt af et flertal, og som tager sigte på en udvidet ydelse af mælk. Efter den ordveksling, jeg havde med ministeren ved første behandling, vil det interessere mig at høre, hvorledes den højtærede minister vil begrunde denne udvidelse. Jeg kan endvidere slutte mig til de bemærkninger, som for et øjeblik siden her fra talerstolen blev fremsat i anledning af, at det radikale parti nu lægger stemmer til denne udvidelse af skolebespisningen med 50 pct., idet udgiften forøges fra ca. 8 til ca. 12 mill. kr., når de foreslåede ændringer gennemføres. Også denne økonomiske side af transaktionen vil det være interessant at få belyst af den radikale ordfører.

Jeg kan altså henholde mig til mine bemærkninger ved første behandling. Mit parti kan ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: På mit partis vegne kan jeg anbefale at stemme for det ændringsforslag, som socialministeren har stillet til sit oprindelige lovforslag. Vi lægger vægt på, at man har fastholdt visse principper fra den reviderede lov af 1951, først og fremmest at man har bibeholdt valgfriheden for børnene mellem mælk alene og fuld bespisning, når en sådan finder sted, og dernæst at kommunerne kan vælge, om de vil iværksætte bespisningen ved kun at yde mælk. Mælken har været en succes. Når 76 pct. af børnene og forældrene vælger mælk, hvor de kan vælge mellem mælk og varm mad, og når 38 pct. gør det, hvor de kan vælge mellem mælk og frokost, og når endvidere, som socialministeren har oplyst,

en betydelig del af nyttilkomne kommuner har iværksat bespisningen ved alene at give mælk, viser det klart, at der sættes pris på mælken, og jeg er glad for, at socialministeren har erkendt dette og har stillet det foreliggende ændringsforslag. Men da mælken har været en sådan succes og man kan se, at denne ordning har vundet sympati hos befolkningen, og da det er en god vane at give børnene mælk at drikke, en vane, som antagelig kan holde ud over børnealderen, ønsker vi at medvirke til, at der kan gives mælk, ikke blot i de seks vintermåneder, men i hele skoleåret. Administrationen herved er enkel og lader sig let tilpasse til den uregelmæssige skolegang, som findes i eksamenstiden.

Vi finder det urimeligt, at børnene i 7. klasse ikke har adgang til at deltage i den fulde bespisning der, hvor en sådan finder sted. Merudgiften for kommunerne hertil vil være ubetydelig, når de alligevel har bespisning, og man opnår jo derved, at børnene i de syv folkeskoleklasser, som dækker undervisningspligten, bliver ligestillede. Der er en logisk begrundelse for netop at give disse syv klasser adgang til skolebespisningen og ikke de større børn, idet de børn, som forlader skolen, når de er ude over den undervisningspligtige alder, ikke har adgang til at deltage i en sådan bespisning. Udgifterne for statskassen ved at give 7-klasserne adgang til at deltage i skolebespisningen er meget ringe.

Det fremføres såvel af venstres som af det konservative folkepartis ordførere, at det er meget mærkeligt, at de radikale vil gå med til en sådan udvidelse af de offentlige udgifter, samtidig med at vi har taget alvorligt til orde imod en udpumpning af købekraft ved at oprette en genopbygningsfond på 115 mill. kr. At sammenstille disse to ting forekommer mig at vidne om manglende sans for proportioner. Skolebespisningen har for os aldrig blot været et spørgsmål om at ofre en vis sum penge, aldrig været et spørgsmål om blot at spare. Vi har ønsket en hensigtsmæssig skolebespisning indført, som kunne vinde tilfredshed indenfor befolkningen. Derfor gik vi med til forsøget for 3 år siden, der skulle fremme en vis rationalisering. Erfaringerne siden da har lært os, at mælken har været en succes; vi tager derfor konsekvensen deraf